

Francoren mende jaioak gara...

(German Kortabarria Igartua)

Doinua: Irrintziekin esnatzen dira

Francoren mende jaioak gara,
hala tokatu zen eta;
beharrerako hezi gintuzten
(e)ta makurtzeko kopeta;
larre motxean saiatu gara
bizitza hobearen xerka,
malkar (e)ta aldapak pasa ditugu,
ez da izan dena ordeka,
eta urteen aginduz hartu
dugunean erretreta,
sistema berak erantsi digu
klase pasibo etiketa.

Gure bizitzan lanean gara
urte andana igaroak;
bizibideak kidetu gindun
hemengo eta hangoak;
tailer, almazen, denda, ospitale,
aldamio, bulegoak...
halabeharrez ditugu ikasi
elkartasun kodigoak;
eta orain biltzen gaitu astero
pentsioen arragoak;
klasea gara, klasea dugu,
baina ez gara pasiboak!

Astele(he)nero berritzen dugu
pentsio hobeen demanda,
(e)ta ez daitezela murriztuz joan
KPIak erasanda;
1080 eurotan jarri
dugu oinarrizko langa,
inor ez baita geratu behar
biziera duinetik landa,
ze milaka asko, andrak gehienak,
daude pobreziak janda

ordain gabeko lan nekezetan
bizitza osoa emanda.

Agintarien promesak usu
geratzen dira hutsean,
dena biraka jarri baitute
diruaren ardatzean,
eta egoerak iduri arren
eder haien ahotsean,
bestelakoak dira kontuak
propagandaren atzean:
gero eta lagun gehiago ari da
geratzen bide ertzean,
dena ez baita joritasuna
“oasiko” baratzean.

Sistema honi elkar hartuta
egin diezaiogun kontra,
erdigunean kokatu dadin
bizitza eta ez azoka;
prekario, etorkin, gazte, emakume...
mila aldarri borborka!
denen artean bat gehiago da
pentsioniston borroka;
hari guztiak txirikordatuz
osatu dezagun soka
gizabidera amarra dadin
politikaren txikota!

Adinduz goaz (e)ta badakigu
inor ez dela betiko,
baina, argi dugu, gure jarduna
ez da soilik gurekiko;
eta zuk, gazte, pentsatu arren
gaia zaizula urrutiko,
denbora ez da geratzen eta
noizbait zaizu iritsiko,
eta bidezko erretiroa
soilik duzu edukiko
burutzen bada gure aldarria:
PENTSIO DUIN (e)ta PUBLIKO!!!